

Bemærkninger til lovforslaget.

I bemærkningerne til det den 11. maj 1954 fremsatte forslag til lov om skat til staten af indkomst, formue og kapitalvinding er det fremhævet, at det — ikke mindst i betragtning af indkomstbeskatningens højde — må være et af hovedformålene ved en skattereform at træffe alle egnede foranstaltninger til at gøre ligningen så effektiv og dermed så ligelig for alle befolkningsgrupper, som det er muligt.

For at fremme bestræbelserne i denne retning er de kontrolbeføjelser, der i henhold til lov nr. 392 af 12. juli 1946 („Kontrolloven“) tilkommer de skattelignende myndigheder, foreslået udvidet på en række områder. Det er i bemærkningerne til lovforslaget fremhævet, at der er en skævhed i de nugældende bestemmelser, idet de for visse befolkningsgrupper giver mulighed for at udøve kontrol med, at de bliver beskattede af hele indkomsten — dette gælder især for lønmodtageres vedkommende — medens kontrolbeføjelserne overfor andre befolkningsgrupper — navnlig de selvstændigt erhvervsdrivende — må betegnes som utilstrækkelige. Der er i så henseende peget på, at de skattelignende myndigheder efter kontrollovens regler kun, når særlige forhold taler derfor, har adgang til at gennemgå regnskabsmaterialet med bilag hos erhvervsdrivende, hvis selvangivelse er baseret på et regnskab, og at samme betingelse stilles, for at myndighederne kan foretage opgørelse og vurdering af varelager m. v. Det er endvidere anført, at kontrollovens regler for visse næringsdrivendes vedkommende om pligt til at give de skattelignende myndigheder oplysning om omsætning med kunder og leverandører er altfor begrænsede. Der er derfor på disse såvel som på flere andre punkter — i vidt omfang med forbillede i svensk og norsk lovgivning på dette område — foreslået videregående beføjelser for skattemyndighederne.

I forslaget til ny statsskattelov (§ 160, stk. 1) er der derhos foreslået et særligt kontrolmiddel, idet ikke regnskabspligtige erhvervsdrivende er pligtige i det omfang, hvori det fastsættes af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet i deres selvangivelse at meddele oplysninger om hovedposter indenfor privatforbruget, herunder også udgifter til privat medhjælp, større anskaffelser af løsøre og lignende. Man har herved

haft for øje, at ligningen af erhvervsdrivende, hvis indkomst opgøres ad indirekte vej på grundlag af formuebevægelser og et skønnet privatforbrug, er forbundet med særlig vanskelighed og usikkerhed, og at man har anset den foreslåede oplysningspligt for et egnet hjælpemiddel til at nå frem til en rigtigere ansættelse for de ikke regnskabspligtige erhvervsdrivendes vedkommende.

Da det må anses for at være i høj grad ønskeligt, at man snarest søger gennemført de nævnte foranstaltninger til forbedring og effektivisering af skatteligningen, fremsættes nærværende lovforslag, der bygger på bestemmelserne i forslaget til ny statsskattelov, og er udformet som ændringer i og tilføjelser til den gældende kontrollov.

Til forslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

Til § 1.

Bestemmelsen erstatter statsskattelovens § 22, stk. 2. Udover nogle ændringer af formel karakter er der foreslået den forandring i forhold til den gældende lovgivning, at indkomsten skal specificeres i det omfang, hvori dette måtte blive fastsat af finansministeren efter indstilling fra ligningsrådet. Henvisningen i den gældende statsskattelovs § 22, stk. 3, til den kommunale kildeartsbeskatning er herefter bortfaldet. Hvis den skattepligtige uden at være pligtig dertil faktisk fører et regnskab, der vedlægges selvangivelsen, vil den i paragrafens stk. 1 sidste pkt. omhandlede oplysningspligt derved kunne anses for opfyldt. Om bestemmelsen henvises iøvrigt til de indledende bemærkninger.

Til § 2.

Man må holde for, at retsvirkning i henhold til kontrollovens § 2 vil indtræde også i tilfælde, hvor den skattepligtige vel har indsendt et driftsregnskab, men hvor det viser sig, at han har undladt at føre forretningsbøger eller regnskab, som det påhviler ham at føre, således at det indsendte driftsregnskab må betragtes som en ren konstruktion. Da man nu har foreslået en særlig straffebestemmelse for de skattepligtige, der i henhold til kontrollovens § 3, stk. 1, er pålagt pligt til at føre regnskab, jfr. forslagets § 7, i lighed med den i straffelovens § 302 indeholdte straffebestemmelse vedrørende de bogføringspligtige, har man ment